

Deres referanse:

Vår referanse:
17/200-1

Vår dato:
12.10.2017

Høring - om utkast til ny personopplysningslov

Universitets- og høyskolerådet (UHR) ønsker med dette å avgi høringsuttalelse til ny lov om behandling av personopplysninger. UHR stiller seg videre bak vedlagte notat, som er utarbeidet av jurister ved flere av våre medlemsinstitusjoner, og som vi har basert vår uttalelse på.

Det vil være behov for veiledningsmateriell for å sikre god praktisering av rettsreglene. Når det gjelder universitets- og høyskolesektoren vil dette særlig gjelde innen forskningsområdet. UHR er bekymret for de foreslåtte endringene når det gjelder behandlingsgrunnlag for vitenskapelig formål/forskning. Slik lovforslaget nå er fremlagt, står man igjen med enten samtykke, eller berettiget interesse. «Allmenn interesse» har falt ut, noe som fremstår som uheldig. Videre har samtykke blitt endret til «uttrykkelig samtykke», noe som kan være krevende å innøse innen forskningsfeltet. Grunnen til dette er at det ikke alltid vil være mulig å spesifisere fullstendig formålet med innsamlingen av opplysningene på tidspunktet av innsamlingen. Dette er ikke omtalt i Justis- og beredskapsdepartementets høringsnotat, noe som kan så tvil om nødvendig behandlingsgrunnlag ved vitenskapelig forskning. Det anbefales at disse forholdene omtales nærmere i proposisjonen.

Det er noe uklart om bortfall av melde- og konsesjonsplikten til Datatilsynet, som foreslås i høringen, også gjelder området som faller inn under de regionale etiske komitéene (REK) arbeidsfelt. UHR mener dette må klargjøres. Det gjelder også om særlovgivningens krav om forhåndsgodkjenning av REK skal opprettholdes for medisinsk og helsefaglig forskning. Det vises til Helsedatautvalgets rapport 30. juni 2017, der en av hovedkonklusjonene var at det ikke skal stilles krav om forhåndsgodkjenning fra Datatilsynet og/eller REK før det gis tilgang/behandlingsgrunnlag til helseopplysninger til forskning eller helsepolitisk utredningsarbeid. Det bør vurderes om det fortsatt er behov for å foreta en forhåndsvurdering av forskningsprosjekter som faller inn under helseforskningsloven. Vi viser i den forbindelse til at REK har hatt en viktig rolle på dette området.

Forordningen gir ikke adgang til nasjonal særregulering av tilgang til studenters e-postadresser. Særlig i forbindelse med sikkerhetsbrudd og hendelseshåndtering på personvernområdet, er det uheldig at det ikke er mulig med tilgang til studenters e-postadresser. UHR ber departementet vurdere hvilket annet rettsgrunnlag som skal benyttes i denne typen saker, og at det gis en omtale av dette i proposisjonen til ny lov.

UHR støtter at det innføres egne regler for kameraovervåking på områder som kan være risikoutsatt, som for eksempel laboratorier.

Det presiseres i lovutkastet hvilke rettigheter den registrerte har til å ta med sine data fra en tjenestetilbyder til en annen. Dataportabilitet i forskningsprosjekter kan være sterkt uheldig. Dersom forskningsdeltakere skal kunne kreve å ta med seg sine personopplysninger, vil det kunne gå på bekostning av legitimitet og etikk i forskning. Det er viktig å sikre at denne type

data ikke blir gjenstand for handelsvare og kommersiell virksomhet. Behovet for unntak fra retten til dataportabilitet er ikke regulert, men det antas at den bør være det. Vi ber departementet om å vurdere dette.

Begrepet personvernråd giver foreslås erstattes med personvernombud. UHR ønsker at personvernombud opprettholdes som begrep, ettersom det er godt innarbeidet og tydeligere kommuniserer både rolle og ansvarsnivå.

For øvrig viser vi til vedlagte dokument som utdyper hovedtrekkene i vår uttalelse i større detalj.

Vennlig hilsen

Mari Sundli Tveit
styreleder

Alf Rasmussen
generalsekretær

Dette dokumentet er godkjent elektronisk ved UHR

Innspill til UHR, høring av ny personopplysningslov

Etter diskusjoner blant jurister ved universitetene, sender vi med dette noen punkt til UHR i forbindelse med Justis- og beredskapsdepartementets høring som avtalt:

1. Generelle merknader:

Innledningsvis vil NTNU påpekte behovet for tilstrekkelig veiledningsmaterieell som kan bidra til å lette praktiseringen av rettsreglene. EU forordningen bestående av 99 artikler, og en lengre fortale (preamble) er vanskelig tilgjengelig for de fleste rettsanvendere uten juridisk bakgrunn, og det er derfor viktig at departementet fortløpende vurderer behov for veiledninger, kommentarer osv. som gjør at virksomhetene lettere kan overholde regelverkskravene. Dette bør vurderes ikke bare tematisk, men at man også på sikt vurderer å lage sektor/bransjerettede veiledere. Innen UH-sektoren kan det være formålstjenlig å vurdere egen veileder om bruk av personopplysninger innen forskningsområdet. Videre vil det være viktig at Datatilsynet har tilstrekkelige ressurser til å ivareta sin forvaltningsrettslige veiledningsplikt som man må forvente vil være særlig påkrevet i den første tiden etter ikrafttreddelsen i mai neste år.

Man vil måtte forvente en rettslige utvikling på personvernområdet, og hvordan reglene skal forstås, både utmeislet av EU-domstolens praksis, og rettspraksis nasjonalt, og ikke minst de fellesskapsrettslige organer som skal bidra til å rådgi om forståelse av regelverket, må tilgjengeliggjøres. Preamblens rettslige status vil også kunne reise en rekke tolkningsspørsmål. Sett hen til det potensielt høye bøtenivået, er det således svært viktig at myndighetene tar et ansvar for å rettlede og veilede virksomhetene og de registrerte om hvordan regelverket skal forstås.

2.1 Behov for supplerende behandlingsgrunnlag

Med forordningen kreves det i visse tilfeller et nasjonalt supplerende grunnlag for å behandle personopplysninger. Dette følger av forordningen artikkel 6 nr. 2 og 3 b, og artikkel 9 for sensitive personopplysninger. Universitetene er opptatt av at nødvendig behandlingsgrunnlag finnes også etter 25. mai 2018, med ny forordning.

Det er derfor viktig i de tilfeller at behandlingsgrunnlaget etableres i medhold av forordningen artikkel 6 bokstav nr. 1 bokstav c og e, (om behandling på grunnlag av oppfyllelse av rettslig forpliktelse, og utføre oppgave i allmennhetens interesse eller utøvelse av offentlig myndighet), artikkel 9 nr. 2 bokstav b, h, i og j (sensitive personopplysninger); og artikkel 10 (opplysninger om straffedommer og lovovertrædelser), at nødvendige supplerende grunnlag tas inn i regelverket. Departementet ønsker høringsinstansenes syn på konsekvensene av at forordningens bestemmelser om behandlingsgrunnlag i nevnte bestemmelser, krever supplerende grunnlag. I praksis vil dette stort sett innebærer grunnlag i særlovgivningen og universitets – og høyskoleloven for UH-sektoren i tillegg til personvernregelverket.

2.1.1 Behov for supplerende grunnlag på studieområdet

Universiteter og høyskolars kjernevirksomhet er foruten forskning og formidling, å tilby høyere utdanning i samfunnet. For å kunne tilby høyere utdanning, er det nødvendig å behandle studenters personopplysninger gjennom hele studieførløpet, fra opptaksfasen til avsluttende eksamener og utstedelse av vitnemål. Hvilke type personopplysninger som det er nødvendig å behandle, vil avhenge av hvilke utdanninger det er tale om. De utdanninger der det er krav til løpende skikkethetsvurderinger gjennom studiet eller det det også er krav til fremleggelse av utvidet politiattest, f.eks. til helseutdanningene, lærerutdanningene og sosionom – og barnevernspedagogutdanningene, vil det nødvendigvis måtte kunne behandles i større grad taushetsbelagt informasjon, enn ved andre utdanninger, uten slike krav.

Også der utdanningene krever praksisopphold, vil også tredjeparter (praksisstedet) til en viss grad behandle studenters personopplysninger. I tillegg vil det være ønskelig med samarbeid på tvers i mellom UH-institusjonene, f.eks. dersom det er ønskelig ved plagieringskontroll og ha et bredere grunnlag for kontroll, tidvis på tvers mellom ulike utdanningsinstitusjoner.

Etter gjeldende regelverk vil de fleste grunnlagene for å behandle studenters personopplysninger kunne hjemles i popplyl § 8 første ledd om lovgrunnlag, eller § 8 første ledd bokstav e, om utøvelse av offentlig myndighet, eller at behandlingen er nødvendig for å oppfylle en rettslig forpliktelse jf § 8 bokstav b. Når det gjelder grunnlaget for behandling av sensitive opplysninger, vil man i hovedsak anvende § 9 bokstav b, om at adgangen til behandlingen er fastsatt i lov, f.eks. ved tilretteleggingssaker.

Delvis parallelt med herværende høring, har Kunnskapsdepartementet sendt ut høring 26.9.17 med forslag til endringer i universitets – og høyskoleloven, med høringsfrist 4.12.17. I høringsforslaget foreslås enkelte supplerende regler som skal sikre universitetenes – og høyskolenes behandling av studenters personopplysninger.

For ordens skyld hitsettes fra KDs høringsforslag om endringer til uhl.-loven:

§ 4-15. Innhenting og behandling av personopplysninger til studieadministrative formål

- (1) Utdanningsinstitusjonen kan behandle personopplysninger om en søker, student eller doktorgradskandidat når formålet med behandlingen er å ivareta den registrertes rettigheter, eller å oppfylle institusjonens oppgaver og plikter etter universitets- og høyskoleloven.
- (2) Utdanningsinstitusjonen kan behandle opplysninger om navn, fødselsnummer, D-nummer og karakterer fra videregående opplæring og universiteter og høyskoler hentet fra offentlige myndigheter, offentlige systemer for vitnemål, og statlige, fylkeskommunale og private utdanningsinstitusjoner når dette er nødvendig for å oppfylle formålet som er nevnt i første ledd. Innhenting av opplysningene kan skje elektronisk.
- (3) Utdanningsinstitusjonen kan også behandle opplysninger om helse, sosiale forhold og andre sensitive opplysninger som studenten selv har gitt institusjonen eller har samtykket til at institusjonene skal få, når disse opplysningene er nødvendige for studieadministrative formål som nevnt i første ledd.
- (4) Utdanningsinstitusjonen kan fatte vedtak ved hel eller delvis automatisert saksbehandling i sine studieadministrative systemer. Den personen som vedtaket retter seg mot, kan kreve at vedtaket overprøves manuelt av utdanningsinstitusjonen.
- (5) Utdanningsinstitusjonen kan motta og behandle studentens politiattest elektronisk i sine studieadministrative systemer på studier der det kreves at studenten skal legge frem politiattest, jf. § 4-9. Politiattest som er utstedt og signert digitalt, kan kun leveres til utdanningsinstitusjonen i digital form. Det forutsettes at studenten selv innhenter og formidler politiattesten til utdanningsinstitusjonen.
- (6) Departementet kan gi forskrift om behandling og registrering av personopplysninger i studieadministrative systemer.

Videre foreslås ny § 4-16 om samordna opptak:

§ 4-16. Innhenting og behandling av personopplysninger i Samordna opptak

- (1) Samordna opptak er en nasjonal samordningstjeneste for behandling av søknader om opptak til høyere utdanning. Utdanningsinstitusjoner og andre organer som deltar i det samordnede opptaket

kan behandle personopplysninger om en søker, når formålet er å behandle en søknad om opptak til høyere utdanning.

(2) Bestemmelsene i § 4-15 annet, tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende for Samordna opptak.

(3) Forvaltningsorganet som er ansvarlig for Samordna opptak er behandlingsansvarlig for personopplysningene i det samordnede opptaket. Departementet kan gi forskrift om behandling og registrering for det samordnede opptaket.

Det vurderes som usikkert om de foreslåtte hjemlene i tilstrekkelig grad dekker behovet for behandlingsgrunnlag som er nødvendig for å behandle personopplysninger i studieforløpet. F.eks. ved behov for å gi opplysninger til praksissteder. Det er imidlertid naturlig å spille inn dette til Kunnskapsdepartementet direkte i forbindelse med høringen av endringsforslagene til universitets- og høyskoleloven.

2.1.2 Behandlingsgrunnlag for forskning egen hjemmel

Forordningen definerer ikke vitenskapelig forskning. Forordningen forutsetter imidlertid at hva som skal anses som vitenskapelig forskning, skal underlegges en vid tolkning, jf fortalen nr 159. Det er ikke grunnlag for å anta at forordningen skiller mellom kommersiell forskning, eller forskning som har samfunnsmessig eller allmenn interesse.

2.1.2.1 Forslaget § 6:

Etter gjeldende regelverk vil behandlingsgrunnlag for forskning for vitenskapelig formål være enten samtykke, jf popplyl. § 8 første ledd, første alternativ, eller å utføre oppgave av allmenn interesse, jf § 8 bokstav d. I tillegg vil § 8 bokstav f kunne være anvendelig, som fastsetter at behandling som er nødvendig for at den behandlingsansvarlige eller tredjepersoner som opplysningene utleveres til kan vareta en berettiget interesse, og hensynet til den registrertes personvern ikke oversiger denne interessen, kan skje.

Bestemmelsene videreføres i forordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav a, om samtykke og bokstav e om nødvendig behandling for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse. Når det gjelder sistnevnte, må det også et supplerende nasjonalt grunnlag på plass. Dette er således en «innstramming» med forordningen sammenliknet med gjeldende regelverk.

Departementet har i forslaget § 6 foreslått en bestemmelse om behandling av sensitive personopplysninger for arkivformål i allmenhetens interesse, for formål knyttet til vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål. Bestemmelsen regulerer likevel kun forholdet til sensitive opplysninger, jf artikkel 9, som knesetter et hovedprinsipp om forbud mot behandling av slike opplysninger. Behandlingen av sensitive opplysninger er avhengig av å falle inn under unntaksbestemmelsene, men kravene i artikkel 6 må også være oppfylt. På forskningens område, er det gitt eget unntak i artikkel 9 bokstav j i forordningen, forutsatt bla. regulering i nasjonal rett.

Et nasjonalt supplerende grunnlag ved anvendelse av artikkel 6, om allmenn interesse, er imidlertid ikke fanget opp. Dette fremstår som uheldig, all den stund de grunnleggende vilkårene i artikkel 6 må være oppfylt innen man anvender artikkel 9 om sensitive opplysninger.

Dersom man ikke kan anvende artikkel 6 om behandling som er nødvendig for allmennhetens interesse, står man igjen med enten samtykke, eller artikkel 6 f, om berettigede interesser.

Når det gjelder bruken av samtykke, vurderes det at kravene til samtykke er noe skjerpet med forordningen. Vi viser til artikkel 4 (11), artikkel 6 nr. i bokstav a, jf art. 7. Uttrykkelig

samtykke, for et eller flere bestemte formål jf art. 6 nr. 1 bokstav a, kan være krevende innen forskningsfeltet, all den stund det ikke alltid er mulig å spesifisere fullstendig formålet med innsamlingen av opplysningene på tidspunktet for innsamling. (fortalen artikkel 33).

Artikkel 6 bokstav f, er krevende å få tak på ved den norske oversettelsen, men behandling kan skje dersom behandlingen er nødvendig for å oppnå formålet for den behandlingssansvarliges berettigedes interesser. Unntaket fra dette er dersom den registrertes interesser eller grunnleggende rettigheter og friheter må gå foran og kreve vern av personopplysninger. Det er ikke omtalt i preambelen eller forordningen forøvrig hvorvidt bestemmelsen kan anvendes ved vitenskapelig forskning. Vi ser imidlertid at enkelte legger dette til grunn, uavhengig av om hva slags forskning det er tale om. Preambelen 156 omtaler viderebehandling av personopplysninger for vitenskapelig forskning, og vi vurderer at artikkel 6 bokstav f er anvendelig her, under forutsetning av ivaretagelse av de nødvendige garantier for de registrerte.

Disse forholdene er ikke omtalt i departementets høringsnotat, noe som fremstår som uheldig, og kan så tvil om nødvendig behandlingsgrunnlag ved vitenskapelig forskning. Det anbefales at disse forholdene omtales nærmere i proposisjonen.

3. Bortfall av melde- og konsesjonsplikt – forholdet til REK

Forslaget til ny personopplysningslov medfører at melde- og konsesjonsplikten bortfaller og erstattes med en institusjonell plikt til vurdering av personvernkonsekvenser og forhåndsdrøftinger med tilsynsmyndigheten. Institusjonene gjennomfører et ikke ubetydelig antall forskningsprosjekter som etter gjeldende regelverk krever forhåndsgodkjenning for å behandle sensitive personopplysninger av REK (Regionale komiteer for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk), eller er meldepliktige til NSD når det ikke er helseforskning.

Det er ikke diskutert i departementets notat om bortfall av konsesjonsplikt også omfatter REKs vurdering av forskningsprosjekter eller om bortfall av konsesjonsplikt kun gjelder REKs vurdering av personopplysninger i forskningsprosjekter. Tydelighet på dette punkt er viktig for etterlevelse av krav om REKs godkjenning av prosjekter. Det er også viktig at denne prosessen kan skje tilstrekkelig effektivt.

I henhold til forskningsetikkloven skal det foretas en forhåndsgodkjenning av REK før oppstarten av et prosjekt. Dette vil ikke endres etter det vi erfarer, som følge av ny personvernlovgivning. En forhåndsgodkjenning av REK innebærer per i dag at det gis et nødvendig og tilstrekkelig behandlingsgrunnlag for helseopplysninger i medisinsk og helsefaglig forskning, jf. helseforskningsloven § 33. Det er uklart om man i Norge ønsker å opprettholde denne ordningen i særlovgivningen, og om det fortsatt er grunnlag for det. Vi etterlyser en avklaring rundt dette.

Videre viser vi til Helsedatautvalgets rapport til Helse- og omsorgsdepartementet av 30. juni 2017. En av utvalgets hovedanbefalinger var at det ikke lenger skal stilles krav om forhåndsgodkjenning fra Datatilsynet og/eller REK før det gis tilgang/behandlingsgrunnlag til helseopplysninger til forskning eller helsepolitisk utredningsarbeid. Dette kan synes å ligge innenfor den nye personopplysningsloven. Det bør imidlertid vurderes om at det fortsatt vil være behov for å foreta en forhåndsvurdering av forsvarligheten av alle forskningsprosjekter som faller inn under helseforskningsloven. Etisk vurdering av forskningsprosjekter er et viktig samfunnsmessig anliggende. REK har hatt en viktig rolle i å ivareta kravene til etisk vurdering for helseforskningsprosjekter, noe som vel ønskes videreført i norsk særlovgivning.

4. Innsyn i e-post

Gjeldende regulering i personopplysningsforskriftens § 9-1, femte ledd som gjelder innsyn i studenters e-postkasser mv. ved universitet og høyskoler, videreføres ikke i forslaget, jf. høringsnotatet punkt 35.1.3 og utkast til bestemmelser om arbeidsgivers innsyn i e-postkasse m.v.

Universitet og høyskoler vil fremdeles ha et behov for å kunne gjøre innsyn i studenters e-postkasse i de tilfellene vilkårene for slikt innsyn er oppfylt, da særlig i forbindelse med sikkerhetsbrudd og hendelseshåndtering på personvernområdet. Departementet viser i høringsnotatet til at forordningen artikkel 88 som gir adgang til å gi regler i ansettelsesforhold, ikke åpner for nasjonal særregulering av studenters e-postkasser.

Dette er uheldig, og vi er oppfatter at departementet bør undersøke nærmere og avklare hvilket annet rettsgrunnlag som skal benyttes i disse sakene og gi en omtale av det i proposisjonen til ny lov.

Vi viser forøvrig til fortalen artikkel 49, som forutsetter at behandling av personopplysninger som er nødvendig for å sikre nett- og informasjonssikkerheten, utgjør en berettiget interesse for den berørte behandlingsansvarlige. Vi vurderer da at artikkel 6 bokstav f, vil kunne utgjøre et nødvendig grunnlag for innsyn.

5. Kameraovervåking

Egne regler om kameraovervåking kan anses som overflødig, ettersom forordningen i utgangspunkt er teknologinøytral, og bruk av kameraer vil følgelig være underlagt de vanlige kravene til behandling av personopplysninger.

Departementet viser til at artikkel 6 nr. 2 og 3 åpner for å fastsette egne nasjonale regler der behandlingen bygger på artikkel 6 nr. 1 bokstav c eller e. Departementet viser til at regler om kameraovervåking ikke kan fastsettes med et generelt anvendelsesområde, men at det må gjelde bestemte områder innen rammen av bestemmelsene.

Forslaget § 1 favner også reguleringen av «dummies», dvs. kamera som ikke er koblet på, men som folk tror er vanlige kameraer. Dette påvirker også atferd. Etter gjeldende rett faller også denne typen bruk under ordinære regler. Bruken av dummies, faller utenfor forordningens virkeområde, og det er således ingenting i veien for å ha egne regler om dette. Egne regler om bruk av kamera, herunder dummy-kameraer, støttes. Slik bruk vil ha en følt umiddelbar inngripende virkning, og det er viktig å trekke frem at det er behov for informasjon og drøftinger i forkant av slik etablering.

Når det gjelder bruk av kamera på en arbeidsplass, vil dette for UH-sektoren også innebære områder hvor studenter ferdes. Vi ser at det potensielt kan være behov for kamerabruk f.eks. på områder som kan være risikoutsatt, f.eks. i laboratorier hvor det også vil være studenter.

6. Særregler ved behandling for arkivformål i allmenhetens interesse, vitenskapelig eller historisk forskning eller for statistiske formål - Dataportabilitet

Departementet foreslår å benytte adgangen i artikkel 89 nr. 2 for behandling for forskningsformål og statistiske formål å gjøre unntak fra de registrertes rettigheter, herunder artikkel 15 (rett til innsyn), 16 (rett til korrigeringsrett), 18 (rett til begrensning av behandling) og 21 (innsigelsesrett).

Departementet har i sitt forslag i lovutkastet § 14 presisere hvilke rettigheter for den registrerte som ikke gjelder i særlige tilfeller som er definert. Behov for unntak fra retten til dataportabilitet, som er en ny rettighet etter forordningens artikkel 20, er imidlertid ikke regulert. Det antas at det også vil være behov for unntak fra retten til dataportabilitet. Formålet med dataportabilitet er den registrerte kan ta med seg sine personopplysninger fra en tjenestetilbyder til en annen. Det er klart at ved offentlig myndighetsutøvelse, gjelder ikke denne retten. På forskningsområdet vil denne retten imidlertid kunne være aktuell. Slik departementet viser til i høringsnotatet åpnes det for å fastsette ytterligere unntak, eksempelvis unntak fra retten til dataportabilitet, etter forordningens fortalepunkt 156.

Gjeldende praksis og regelverk er at forskningsdeltaker kan trekke seg fra et forskningsprosjekt når som helst og innsamlede opplysninger som ikke allerede inngår i analyse kan slettes fra forskningsprosjektets forskningsfiler eller «databaser». I helseforskning samles det inn sensitive personopplysninger fra forskningsdeltakere som ikke uten videre kan utleveres fra en forskergruppe til forskningsdeltakeren, selv om forskningsdeltakeren eier opplysningene.

Dataportabilitet i forskningsprosjekter kan være sterkt uheldig. Dersom forskningsdeltakere skal kunne kreve å ta med seg sine personopplysninger, vil dette gå på bekostning av legitimitet og etikk i forskning. Det er viktig å sikre at forskningsdata via den registrertes rett til dataportabilitet, ikke blir gjenstand for handelsvare og kommersiell virksomhet.

7. Personvernrådgiver

Alle offentlige virksomheter vil ha plikt til å ha personvernrådgiver med forordningen. Departementet har valgt å benytte begrepet personvernrådgiver i stedet for personvernombud med den begrunnelse av at det er den definisjonen som er brukt i den norske oversettelsen av forordningen.

Bruken av personvernrådgiver kan anses uheldig ettersom betegnelsen endres fra nåværende praksis, og at dette kan bidra til å skape misforståelser. Personvernombud er et godt innarbeidet begrep på en rolle som etterhvert er godt kjent i Norge, samtidig som personvernrådgiver også har blitt brukt som betegnelse på en rolle, men uten at det har vært en ombudsrolle. Det anbefales derfor at personvernombud som betegnelse videreføres i ny lov.

Hvordan institusjonene skal organisere seg, hvorvidt de kan ha flere personvernombud, bør være opp til institusjonene selv, så fremt lovens krav til behandling av personopplysninger ivaretas, og at institusjonene har tilstrekkelig oversikt og system for intern kontroll. Et eksempel er der man f.eks. ønsker å fortsette med eget personvernombud for forskning (NSD) grunnet spisskompetanse og robusthet, og da at man velger eget personvernombud for administrative behandlinger.